

[Energiministeren]

stærke regler omkring hele kredsløbsproblemet taler for en tøven med hensyn til formeringsreaktoren, og derfor har vi altså taget forbehold fra dansk side på det punkt. Men vi stiller os ikke i vejen for, at de øvrige medlemslande i EF, som ønsker at udvikle teknologi på dette område og lave oparbejdningsanlæg, kan gøre det.

Hr. Maisted stillede spørgsmål om Grønland. Her kan jeg henvise til det, jeg sagde i min indledning. Det dækker faktisk, hvad jeg mener.

Så spurgte hr. Maisted, om jeg ville starte et raffinaderi for statens penge. Hvis jeg gør sådan noget, kan jeg i hvert fald godt betro hr. Maisted, at det bliver ikke for mine egne penge. Det tror jeg ikke jeg kan magte, for at sige det ligeud.

Men det, der ligger i de udtalelser, jeg tidligere er kommet med omkring et statsligt engagement også inden for raffinaderiområdet, er sagt for at illustrere, at vi ud fra betalingsbalancesynspunktet har en klar, samfundsmæssig interesse i at medvirke til, at mest muligt af den olie, vi bruger her i landet, også er raffineret her i landet, og også for at illustrere, at der ikke ligger noget fast loft over vores ambitionsniveau, når det drejer sig om, hvad det statslige engagement i oliesektoren kan udvikle sig til. Men der ligger ikke konkrete planer om bygning af et statsligt raffinaderi for nærværende. Det er noget, som skal ses meget nøje i forhold til kapacitetssituationen.

Jeg mener, jeg har svaret hr. Kalnæs med hensyn til formeringsreaktoren med det, jeg allerede har sagt her.

Så skal jeg sige om denne energiplan for Båring-Asperup, som jeg har læst, at det er jo en plan i betydningen et regnestykke, og som sådan kan den være en inspiration, men det er ikke en plan, som man kan føre ud i livet som sådan. Der er ikke nogen som helst økonomisk beregning knyttet til regnestykkerne, at omkring så og så mange kvadratmeter solfangere kan teoretisk set give så og så meget, men den illustrerer, at man på landsbyplan ved sammenkobling af forskellige ting faktisk kan få en væsentlig bedre udnyttelse af disse enkelte, supplerende, vedvarende energikilder, som jeg mener er den bedste beskrivelse af, hvad det er, vi taler om på dette område, en udnyttelse af dem, som er væsentlig bedre, end hvis man i hvert en-

kelt hus eller på hver enkelt landsbrugsejendom kører helt for sig selv. Det tror jeg nok er noget, som regnestykket, som er meget teoretisk, illustrerer nogenlunde godt.

Om vi skal lave et pilotprojekt, som kan vise dette i praksis, ved jeg ikke rigtig. Det, der er mere behov for på forskningssiden, er, at vi udvikler og gennemprøver de enkelte teknologier på de forskellige områder her væsentligt bedre end nu. Der er rigeligt af problemer at løse dér, førend vi går i gang med sådan noget som dette. Jeg vil ikke stille mig helt afvisende over for det, men i prioriteringen tror jeg det er tænkt ganske godt igennem.

Så havde hr. Kalnæs en bemærkning, som på én måde er rigtig og viser noget optimistisk, og som på en anden måde, netop fordi den også er rigtig, viser noget pessimistisk, og det var dette med, at det skulle være en illustration af det økonomisk fornuftige i nu at gå over i produktion og sætte produktion i gang på disse vedvarende energiområder, når nu Vølund og Dæmpa og den slags seriøse virksomheder går i gang med varmpumper, solfangere osv. Det er rigtigt nok, og det er for så vidt også optimistisk, men det, der er det pessimistiske i det, det mere også realistiske i det, er jo, at når oliepriserne stiger, bliver disse ting rentable, siger man med et glad smil om munden, men det, det illustrerer, er jo, at så er vi blevet lige præcis så meget fattigere, at nu kan den slags, som før ikke kunne betale sig, betale sig. Det lykkelige er så, at vi på det punkt kan stå af i forhold til en fortsat negativ udvikling som konsekvens af stigende oliepriser, men i sig selv er det ikke særlig opløftende, at vi er blevet så meget fattigere, som olieprisstigningen antyder.

Lad mig understrege, at den olie, vi sidste år gav omkring 14 mia kr. for, kommer vi nok i 1980 af med et eller andet i nærheden af 21 mia kr. for. Det er faktisk regningen i al sin enkle klarhed, som den ligger på bordet foran os.

Så havde hr. Kalnæs et spørgsmål om støtten til vedvarende energikilders anvendelse. De 69 mill. kr. er der kun brugt 6,3 mill. kr. af, det er rigtigt, og ordningen har været problematisk. Derfor er der også sket en administrativ ændring, som er blevet foretaget, samtidig med at ordningen flyttes fra boligministeriet til energiministeriet. Der er forbrugere, som har været færdigbehandlet til en eller